

Nr 156.

Av herr **Holmström**, om tullfrihet för varor, avsedda för läkemedelstillverkning m. m.

Enligt gällande tulltaxa må läkemedel utan tullavgift införas till riket. Import av läkemedel förekommer i stor omfattning, däribland ett betydande antal läkemedel, som jämväl tillverkas inom riket.

Den svenska läkemedelsindustrien är för sin tillverkning i betydande utsträckning beroende av råvaror, som måste importeras. Dessa råvaror äro till övervägande del belagda med tull enligt olika tariffer. Den svenska läkemedelsindustrien är således icke allenast i avsaknad av tullskydd utan även belastad med tullavgifter, som icke hava någon motsvarighet beträffande utländska tillverkares till riket införda konkurrensprodukter.

Det är uppenbarligen i hög grad otillfredsställande, att den svenska industrien på angivet sätt missgynnas i förhållande till de utländska konkurrenterna.

Såsom bekant hava under lång följd av år åtskilliga åtgärder vidtagits i syfte att sänka läkemedelspriserna. Ett beaktansvärt led i dessa strävanden skulle otvivelaktigt vara att befria de svenska läkemedelsproducenterna från ovan berörda tullavgifter. Enligt uppgift hava de svenska industrierna i vissa fall även dragit sig för att upptaga nya produktioner på grund av svårigheten att — efter erläggande av tullavgift å råvarorna — hålla konkurrenskraftiga priser.

De sålunda berörda olägenheterna skulle kunna undvikas, därest de svenska läkemedelsfabrikanterna berättigades att importera de råvaror, som äro avsedda för läkemedelstillverkning, utan erläggande av tull. Förutsättningen för tullfriheten borde lämpligen vara, att vederbörande importör beträffande varje varuparti till tullmyndigheten avgåve en på heder och samvete avgiven förklaring av innehåll, att varupartiet komme att av importören förädlas genom tillverkning av läkemedel.

Stora kvantiteter av läkemedelsfabrikanternas från utlandet stammande råvaror importeras emellertid icke direkt av fabriken utan av grossister inom läkemedels- och kemikaliebranschen. För att icke sådana importörer skulle bliva missgynnade, tarvas givetvis en kompletterande bestämmelse av innehåll, att sådan importör bleve berättigad till restitution av erlagda tullavgifter i den mån vederbörande kunde styrka, att varorna försålts till svensk läkemedelsfabrikant och denna beträffande varupartiet till importören avgivit på heder och samvete lämnad förklaring, att varupartiet av fabrikanter inköpts i och för läkemedelstillverkning.

Någon svårighet för tullverket att fastslå vederbörande importörs egen-

Bihang till riksdagens protokoll 1938. 3 saml. Nr 156—159.

skap av läkemedelsfabrikant föreligger till följd av 4 § apoteksvarustadgan icke. Det torde kunna förutsättas, att tullmyndigheterna i samband med mottagande av sådan deklaration, som ovan sagts, komme att påfordra företeende av bevis därom, att sådan anmälan, som i 4 § apoteksvarustadgan omförmäles, ägt rum.

På grund av vad jag sålunda anfört tillåter jag mig hemställa,

att sådan ändring måtte vidtagas i gällande tullförfattningar, att *dels* tillverkare av läkemedel berättigas att till riket införa för läkemedelstillverkning avsedda varor, oberoende av under vilken tulltaxerubrik de höra, utan erläggande av tullavgift, *dels ock* övriga importörer av för läkemedels tillverkning avsedda råvaror berättigas till restitution av erlagda tullavgifter i den mån vederbörande kan styrka, att den importerade varan försålts till läkemedelstillverkare i och för dennes tillverkningsrörelse.

Stockholm den 23 januari 1938.

Nils Holmström.
